

DIARI CATALA
Avisos, Noticias y Anuncios
PREUS DE SUSCRIPCIO
Barcelona (Edicio vespre 1 pta. mes
Espanya (Edicio mat. 1.250 pta. trim.
Unio postal. 1.500 pta. trim.
Paquet de 30 numeros. 90 centims.

La Veu de Catalunya

5cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entressol
(PROP DE LA RAMBLA)
IMPREMTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Teléfono 184

Any XXII núm. 4,662
Barcelona: Dissapte 11 de maig de 1912
Edició del MATÍ

SANT DEL DIA: Sts. Anastasi, Pons, Eudald y Erol, mrs.
Hores d'edició: St. Domingo de la Calzada, cont. — Quaranta Hores: A la Iglesia de St. Filles de Nra. Sra. (Rosanyanca, carrer d'Aragó).
Hores d'exposició: De les sis del matí a 24 de vuit de la tarda. — Demà: A la mateixa Iglesia. — Cort de Maria: Nra. Sra. del Petróli, a la Catedral.
Demà: Nra. Sra. del Pilar, a St. Jaume. — Missa d'auy: L'aparició de St. Miquel Arcàngel, c. Blanch. — La de demà: Octava de Nra. Sra. de Montserrat, c. vermell. — Adreça de notícies: Auy. Tota de St. Josep Oriol.

Observatori Meteorològic de la Universitat. — Director: E. Alcobé. — 10 de maig
BORES D'OBSERVACIO: Matí y tarda. — Baròmetre: 0'7 al nivell del mar. 760'1; 764'7. — Temperatura: Màxima, 31'2 sol; 29'3 ombra. — Mitjà: 18'0; ombra: 16'0; vent: 10'0. — Humiditat: 65%. — Pluja: A les 21 hores 0'00. — Aigua evaporada en mil·límetres: 4'9. — Graus d'humiditat: 52%. — Direcció del vent: S. — Velocitat del vent: 7 km. — Estat del cel: nubos. cobert.
Sortida del sol: 6'57. — Posta: 6'58. — Sortida de la lluna: 7'52 m. — Posta: 1'52 i.

CRONIQUE PARLEMENTARIES DESDE LA TRIBUNA El triomf den Cambó

Madrid, 9 maig.
Sessió de les plenes. A les tres ja no's pot circular pels passadissos ni pel saló de conferències: a les dues les tribunes eren abarrotades de gent. Fa una calor insuportable: els termòmetres marquen 33 graus.
Se parla, si, del vot de censura dels republicans, però com d'una formalitat per a complir una menuda llicència en moments d'excitació: tota l'atenció està en la proposició incidental de les minories regionalista, republicana-socialista, jaumista y integrista, que ha de defensar en Cambó. Sonen les campanetes y el saló d'actes queda ple de diputats y senadors. Ab prou fomes trobo un il·lote a la Tribuna de la premsa; m'hi encofo, beco anquejant. El senyor marqués de Cortines obre la sessió. En Romanones seu darrera den Canalejas; quan el senyor Comte està sentat sembla més alt que quan està dret. Jo'm deya: ¿per què no seu el senyor Comte? Y ja seya.
Lo del vot de censura, res. Y a la que no ha sigut per culpa den Romanones: ha estat tan inhàbil, que si la comedia no hagués sigut convinguda, els republicans podrien haver donat un disgust al Govern. Però no ho volen. Retiren la proposició y el senyor Comte, tot satisfet, torna a ocupar la presidència. Jo esperava un aplaudiment de la majoria: no hi ha sigut.
Y's lleixei la proposició incidental que defensa en Cambó. El silenci es absolut; l'espectació immensa. Al voltant de la tribuna presidencial s'hi aploten diputats y senadors, emplaats de la causa y alguns que altre atrevit que no té dret a ser-hi. No he de seguir el discurs que suposo llegiréu íntegrament. Vaig a parlar-vos del efecte.
A les poques paraules en Cambó s'havia apoderat del Congrés. Aquella mà de presa de que us parlava en altra ocasió desde aquest mateix lloc; aquell dit amenaçant sempre al enemic; com si volgués imposar el cant a la rebuella y al rahonament, com la llensa l'impesa al anymoll; aquell menador miravosament macturat entre les mans y aquella paraula d'acer, clara, vibranta, concisa, d'admirable precisió, el servey d'una intel·ligència grandíssima y d'una dialecta sobrepuradora, han fet presa desseguida en tota la Cambra y en totes les tribunes.
Al discurs den Cambó no s'hi poden oposar rahons: les seves son tan clares que no poden rebuertes. Té la rahó y la expressa tan bé, que no més pot oposar-hi el silenci, la força del número. En Moret, rebregat, triturat, per en Cambó, no gosa a parlar; si parlava el partit lliberal quedaria desfet. Escolta atent; gotes de suor relleixant per la immensa calva, ajuda ab la mà al papelló auricular, mira d'any la lley de jurisdiccions, aquesta vergonyosa jurídica, s'esborra de la colecció penal espanyola. Les dèfes ferides mortals a la lley, les hi han fetes els regionalistes, les ha fetes en Cambó. Fora morta si els que més enemics d'ella's diuen no l'haguessin salvada inconscientment, per errors de actuació. Que consti.

Y que consti també: quells lerrouxistes han sigut els únics que han combatut la proposició y que han votat contra d'ella; que molts conservadors han sortit del saló sense emetre'l vot, no amagantse de dirho pels passadissos; que en la meua correspondència d'ahir vaig ésser profeta d'una pila de fets.

Resultat de la jornada, apart de un triomf personal per tuchom reconegut y cantat, den Cambó, para qui tots els diaris, com tots els diputats no tenen més que alabances ditiràmiques: unes declaracions terminants, precises — que en conversa particular se precisaren més, després — del senyor Canalejas, sobre la proposició de la lley de jurisdiccions, la mort política d'ell i va, del senyor Moret; la definició de la veritable doctrina governamentalista feta per en Cambó, reconeixent el dret de republicans y socialistes a la defensa dels seus ideals; una nova, definitiva, condegnació de la lley de jurisdiccions, emicicladament absolutament per en Cambó.
Si en 1908, al defensar en Cambó mateix una proposició contra la lley, ab la paraula d'innocència derogació els republicans haguessin volgut esborrar-la, s'hauria votat aquell dia la derogació de la lley de jurisdiccions; si ara, els republicans no haguessin fet l'amenaça de la obstrucció, — obstrucció que podien fer sense anunciar-la, més que ara que l'annuncien y no se sab si la faràn — el senyor Canalejas no hauria tingut l'apocryphat den Cambó s'hauria imposat a hauria fet caure al Govern. El tot o res no dona may resultats positius: lo perfecte es el més gran enemic de lo bo. Però en 1908 en Cambó logrà la declaració unànim de la Cambra contra la lley de les jurisdiccions; ara ha lograt una promesa den Canalejas, un compromís d'honor que no pot ésser. Si el senyor Canalejas governa fins a darrera d'any la lley de jurisdiccions, aquesta vergonyosa jurídica, s'esborra de la colecció penal espanyola. Les dèfes ferides mortals a la lley, les hi han fetes els regionalistes, les ha fetes en Cambó. Fora morta si els que més enemics d'ella's diuen no l'haguessin salvada inconscientment, per errors de actuació. Que consti.

Y que consti també: quells lerrouxistes han sigut els únics que han combatut la proposició y que han votat contra d'ella; que molts conservadors han sortit del saló sense emetre'l vot, no amagantse de dirho pels passadissos; que en la meua correspondència d'ahir vaig ésser profeta d'una pila de fets.

X. Y. Z.

A la 3.ª pàgina:
Text integral del discurs den Cambó

GLOSARI
Després de llegida la segona carta de la que publica la premsa auy, y recordant un apòleg de Tolstoi, recentment citat per don M. S. Oliver.
«Quins dents tan blanques!»
XENIUS.

Polítiques
La premsa madrilenya y el discurs den Cambó

De «A B C»:
«Després hem tenid una hora palpitant. El senyor Cambó se levanta y se escucha para atacar la ley de jurisdicciones. El señor Cambó se apodera ya del Parlamento, como antes se apoderó de su tierra, como se apoderará de toda España. Las manos del señor Cambó son unas manos huesudas, flacas, con unos dedos largos y torcidos. Al moverlas sus junturas hacia sí, en un gesto de presa, de apoderamiento. Si en los tiempos actuales nada fuera de nadie, el señor Cambó inventaría el concepto de la propiedad.
«El señor Cambó es dueño de su auditorio. Tiene una voz plana, una dialéctica transparente, aunque monótona, sin fulgor, y, sobre todo, posee una energía intensa, una fiebre íntima, una calentura medular ósea tan grande, que subyuga, que fascina, que somete. Cuando habla el señor Cambó nos da la sensación de un torreador. Es un hombre escudido, nervioso, con una mirada muy larga y muy estrechos, una barba y un bigote rajes, una nariz que se arruga, estremo-

de Alejandro para el mudo gordiano. De mostrada ha quedado la inutilidad de una ley que se ha hecho odiosa por su aplicación, no por sus preceptos. Llevados éstos, por razón de su distinta naturaleza, unos al Código común (delito contra la Patria), otros al militar (delitos contra las instituciones armadas) nadie se habría proclamado contra el drama mismo de una disposición en mal hora arrancada al Parlamento.
«Cuando el señor Cambó ha terminado su valiente y elocuente discurso sus compañeros de escafite le hacen una ovación.

En Cambó
Ab l'express d'ahir matí va arribar de Madrid el nostre distingit amic y company don Francesch Cambó.
Al baixador del passeig de Gracia esperaven al deador regionalista variis amichs de la Lliga.
Entre'ls que van saludar al senyor Cambó recordem als senyors Prat de la Riba, Verdaguier y Callís, Gaspar Roas, y Cabré de la Junta de la Lliga.
El senyor Cambó va marxar seguida-ment al seu domicili acompanyat dels senyors Prat y Verdaguier.
Els lerrouxistes y la lley de jurisdiccions
El periodich republicà radical «El Intransigente», parlant de la sessió del Parlament en què's discutí y votà la proposició Cambó, demanant la derogació d'aquella lley, diu entre altres coses:
«Pero hay otros, hay otros hombres a quienes el pueblo veía coronados de una aureola de inocencia, replandor en ella el viso bueno con su silencio. Esos hombres fueron nuestros amigos encorados en virtud de esa ley; tienen redactores de sus periódicos sufriendo los rigores de ese código de excepción; tienen su palabra y su pluma cohibida constantemente por ella, y sin embargo te presen su asentimiento y la autorizan con su voto.
«Cuando Dios quiere perder a los hombres antes les quita el conocimiento, dice el proverbio latino, y eso se cumple tal vez hoy en los jefes y directores del partido radical.

Varies
«El Centre Català de Mendoza (Argentina), ha designat al tinent alcalde senyor Marons com delegat seu en la assemblea catalanista de Tarragona.
«Ab l'express d'ahir vespre va marxar a Madrid el nostre bon amic y company don Leonci Soler y March, senador.
«El dia 26 anirà a Bèrga el diputat per aquell districte nostre bon amic y company don Manuel Farguill, pera assistir a la inauguració del laboratori bacteriològic municipal.
«Dimocres de la setmana entrant, dia 15, celebrará en el Palau de Justicia sessió reglamentaria la Junta Provincial del Cens.
«Merces a les gestions del diputat del districte nostre bon amic y company don Eusebi Berruand, s'ha concedit una subvenció de Ripoll al grup de la Garriga.
«Se parla també d'establir una xarxa telefònica entre les principals poblacions de la Cerdanya, part d'Espanya.
«Merces a les gestions del diputat a Corts per la Seu d'Urgell, nostre bon amic y company don Joan Garriga y Massó, l'Estat ha subvencionat ab pesetes 16,539'46 la construcció del camí vehicular de Turcent, y ab 50,371'24 pesetes la del troc de Serch-Fornols.
«Se diu que s'està a punt de fer un llemament del mobiliari del «Centro Liberal Monárquico» que en Grañé té al carrer del Roser (Rosal), del Poble Sec, promogut pel dasahuí que, per falta de pago del lloguer, ha interposat la societat cooperativa «La Igualtat», propietaria del local.
«Se recorda que anys ençera succeí un cas semblant ab un altre casinet liberal (?) caciquista que allí hi havia, havent permanescut variis dies els mobles al mitg del carrer.
«La gasetta lerrouxista publica un document de la Junta municipal lerrouxista del districte X, acompanyantlo les firmes dels presidents dels altres casinets d'aquelles barriades, declarant que han vist ab disgust l'acció perturbadora del regidor don Bartomeu Guàrdia y Bon en el partit lerrouxista; desautorizantlo pera que segueixi representant a aquelles entitats; demanantli que renunci l'acta de regidor per ferme han ús perjudicial als interessos del partit, y donantlo de baixa en les llistes de fins a ara hagi renunciat.
«A Alcoy hi ha mort un entusiasta conqueridor de la llengua natural d'aquelles terres, en Joseph Bodria y Roig. Era soci fundador de la societat valencianista «Lo Rat Penat», poeta premiat variis vegades en aquells Jocs Florals, y deixà publicats els volums de poesies següents: «Roselles», «Fulles seques» y «Llibret de recorts», y la molt interessant y curiosa colecció ho «Festes de carrer». Era'l poeta de les costums de l'hora valenciana y dels idils de les classes humils d'aquella terra. A. C. S.
«La societat «Lo Rat Penat» ha nomenat una comissió composta de don Francisco Badenes Dalmat, don Facond Burriel y García Polavieja, don Gonzal Cambó y don Eduard López Charvart, pera que organisin pera'l dia 29 del actual, la celebració d'una solemnitat vetllada neoromànica a la memòria del patrici de les lletres valencianes en Teodor Llorente y Olivares.
«Dins de pochos dies se reunirà la Junta municipal de Unió Federal Nacionalista Republicana, pera escoltar la lectura del dictamen donat per la ponència que's nomenà pera la qüestió de la reversió dels tramvies y resoldre en conseqüència.
«L'autor del dictamen, don Pere Coromines, l'ha llegit ja als seus companys de ponència. En ell se diu en síntesis, segons nostres notícies, que es lesiva als

Visites
El senyor governador va rebre la visita de don Carles Montada, donya Elena Buerda de Campo, don Marañ Fuster y donya Nicolasa Bourn de Sarriana.
Sobre una subvenció
Els senyors Serraclarà, Corominas (Eusebi) y Fuxà, van pregar al senyor Portela procurés interessars prop del seu ministre d'Instrucció pública, pera que's fassí efectiva la subvenció primera pera la exposició internacional de Belles Arts, darrerament celebrada en aquesta ciutat.
Batuda
Com a resultat d'una batuda que la policia va realisar pels bars baixos, van ingressar als calabossos del jutjat Babil Martínez, Concepció Alonso, Maria Huguet y Josep Ferrer, a quals subjectes se'ls va trobar en possessió de coses ben sospitoses.

Conferencia
Ahr vespre'l senyor governador va conferenciar llargament ab el senyor fiscal de l'Audiencia.
Atenent quixes
Ha disposat el senyor Portela que s'aumentí la vigilancia al carrer de Provença, ahont, segons un confrare, hi feya falta.
També ha promès atendre alguna queixa formulada per un periodista.

Italia y Turquía
(DE L'AGENCIA HAVAS)
Els italians a Rodas
Paris, 10, 12'50 tarda.
Un despatx de Rodas, de procedencia italiana, diu que han sortit cap a Italia el creuer «Duch des Abruzzes» y dos vapors conduts per Vall cavall, ciutat y més de 100 presoners turchs. El bloqueig de Rodas fou noticiat el dia 4 d'aquest mes.
S'ha concedit el plaç reglamentari pera la sortida dels vapors pertanyents a potencies neutrals.

Coatratemps dels italians
Paris, 10, 8'38 mtd.
El corresponsal especial de l'aj. Temps, agregat al exèrcit turc, escriu al seu periodich referent que el regiment italià que va sortir el dia 3 d'aquest mes de Boukemench, se va veure obligat a emprendre la retirada, bax la protecció dels navilis, deixant sobre el camp de batalla 31 morts.
Els turchs varon tenir 20 morts y 20 ferits.

Barco a fons?
Paris, 10, 9'52 nit.
Atenes. — Comunicen de Esmirna que els turchs han tirat dos obusos sobre un navili que seguia la ruta indicada per un barco pilot.
Un dels obusos ha provocat la explosió de la caldera y el navili ha anat a fons, ab 80 persones.
«Aquesta noticia necessita confirmació,

Ferrer Fisa y Alsina
GRANS MAGATZEMS DE
CRISTALLERIA, PISA Y PORCELANA.
Tenen el gust de posar en coneixement de la seva distingida clientela haver rebut de les cases més importants, tan del país com del estranger, les últimes novetats en Cristall, Fina y Porcelana, y imanes assortits en Articles de fantasia, Figures de porcelana y de metall, propies pera regals, Majòliques, etc., etc.
Jochs de café y formes modernes. Decoth, Valxelles de rats novetats especialitat pisa y porcelana, dels tallers de la casa.
Jochs de cristalleria de Baccarat, de Bohemia y del país. En lita, gravat y tallat.
Filtres pera aigua Patent Theoric Pasteur, en variis formes, dibuixos y cabudes.
Sifony y taps mecànics especialitat de la casa.
EXPEDICIONS A PROVINCIAS
Vendes al engrós: Borrell, 91 al 97- Barcelona

J. Marsans Rof y Fills
Valors, Cupons, Girs, Cambi de Monedes, Comptes corrents, Viatges
(RAMBLA CANALETES, 2)

ANÓNIMA CLAUDIO DURAN
Construccions MONIER
Ronda Sant Pere, 44, baixos

Bontres de CIMENT ARMAT ab revoltons de guiz
Patent núm. 51.570. — Economía, resistencia, depressa en construir Dipòsits, Canals, Ponts, Edificis Industrials y tota mena de construccions ab ciment armat.

MOSAICS E. F. ESCOFET & C
Ronda Sant Pere, 8

PEUGEOT
250 pessetes
Representants exclusius:
F. S. ABADAL Y C.ª-Aragó, 239 al 245

ESTALVI DE SALUT
RONYONS FETGE ESTOMAC MBLSA
AIGUA DE VILAJUIGA
LA MÉS RICA EN LITINA
Unica insustituible pera prevenir i curar l'ARTRITISME i el MAL DE PEDRA
Proferida pels bons metges, és la de major venda i la MÉS ECONOMICA EN SA CLASSE
DEMANI-S PER TOT ARREU
Agent depositari: JOSEP ESCUDER • Balldn, 98 i 97 - Teléfono 3847
Despall: Central: Rambla de les Flors, 17 - Teléfono 2471

Aixarops y Horxates FORTUNY
Desconféu de los Imitacions
CHAMPANILLA
GRAN ESTIMULANT DIGESTIU. Demánis a tots els colmadors, cafés y bars.
Alerta, malalts, alerta!
Se venen en aquesta ciutat y en altres poblacions de Catalunya, y també a València, variis aigües artificials ab noms de fonts que no son fonts, sinó marques de fabrica, y que en les etiquetes de les seves ampolles diuen, o protegen dir: que procedeixen de Caldes de Malavella, y aigües fins duen eja la protecció del Gobierno, para ser vendida a una fà del comprador. — No confondreu ab les acreditades aigües minero-medice inals naturals del VICHY CATALA de Calde de Malavella, declarades d'utilitat pública, y que per aixó estan baix la protecció del Goyern, que sols s'exposen al nanantial embotellades y les ampolles porten els distintius ab el nom Sociedad Anónima Vichy Catalán. — De venda per tot arreu. — Administració: Rambla de les Flors, número 13, entressol.
T. Carveras y Artan
ha trasladat el seu despatx d'advocat a la mateixa Rambla de Catalunya, 24, 1.ª (entre Granvia y Diputació).
Futurs de cotó
A. Gabarró Garcia, — Lauria, 33.
de Liverpool, Nova-York y Nova Orleans. — Demánis follet explicatiu y details.
Tusquets y C.ª S. en C.
Banco Borsas.
Valors y cupons. — Rambla del Centre, 9
Negociem Valors y Cupons
Ella de E. Mas Sardà, Rbla. Centre, 23.

No falta qui suposa que's tracta d'una referència retrassada del accident del Tossal.

El canonge Rifà

Ahí mateix va causar, entre les moltes relacions que tenia, una general sorpresa la mort del virtuós sacerdot don Joan Rifà y Prunés, canonge d'aquesta Santa Iglesia-Catedral.

El doctor Rifà, que tot just complia 44 anys d'edat, encara que en aparença era un home fort i ple de salut, se sentia malalt i una obstinada malaltia, que no's deixava endavant pel temperament sofocador i caràcter àgil de qui pacientment la suportava. És per això que la seva mort ha sorprès a tothom.

Dimarts encara va donar lliçó als seus deixebles del Seminari i ans d'ahir va quedar-se a casa seva per trobar-se lleugeres indisposicions. Més agraït va fer als seus deixebles, quan el van anar a despertar, el van trobar agonitzant. Aviat immediatament el senyor rector de Sant Joan de Gràcia se'n va anar a administrar la Sagrada Eucaristia i als pocs moments el doctor Rifà havia deixat d'existir.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

La casa mortuoria va ser molt visitada durant tot el dia.

L'enterrament del cadàver se celebrà avuy, probablement.

El doctor Rifà va néixer a Sant Fost de Campcentelles el dia 25 de octubre de 1868. En aquest Seminari va cursar la carrera eclesiàstica, i després d'haver-se doctorat en teologia fou ordenat preboste en 23 de desembre de 1893. Ab gran zel i esperit sacerdotal va desenvolupar el càrrec de coadjutor en les parroquies de Sant Felip i d'Alfons i del Carme d'aquesta ciutat i en 27 de desembre de 1896 fou nomenat catedràtic d'aquest Seminari.

En 1897 fou elegit capellà de les Germanes dels avis desamparats, càrrec que va començar a exercir en 25 de juny de l'esmentat any, i en 4 de juliol de 1907 va obtenir en brillants oposicions la canonica electoral i va passar a desenvolupar la càtedra de Teologia en el curs de 1907 a 1908. L'any passat se'l va nomenar examinador provisional i censor de l'ofici.

Tots aquests i altres càrrecs els havia desenvolupat el Dr. Rifà ab un veritable zel, que va compartir ab les obres i actes propis del seu ministeri. A totes aquestes condicions hi afegia el doctor Rifà la d'ésser un brillant orador.

Descansant en pau tan virtuós i distingit sacerdot.

A la Catedral ahir matí's van cantar varies absoltes.

troben en un replich de l'esperit, hores les fonts que a sis passes de la naixença moren estirant a l'ombra dels oms que les senyalen a la sed del viant. Devegades prenien caràcter de violència i accentuaven agudament la nota patètica, elegant fins els impulsos legítims del cor.

«El home que quera ha de ser de Espanya»

Palau de la Música Catalana

L'Orquestra Sinfónica y l'Orfeo Català

III CONCERT

Ab tot i haver estat concorregutíssim dels anteriors concerts, el d'ahir passava de la mesura. Lloges, butaques, galeries, passeig, tot estava ple; en la tapulla no quedà una entrada per ocupar.

Y era natural que fos així. An el gran atractiu de la Sinfónica s'hi unia el de l'Orfeo; una y altre, en bell consorci, devien executar tres fragments de la «Gran Missa» de Bach, y a la una, així, el públic rebia tributs d'admiració a les dues corporacions.

«Gloria in excelsis Deo».—Qui tollis peccata mundi.—Cum Sancto Spiritu.—foren els fragments escoltats per intervenirhi una y altra. La magnèstica composició tingut, com en anteriors audicions, una execució acabadíssima.

L'Orfeo, dirigit per son mestre, cantà ab forma segura y aplom els fragments esmentats, essent sa interpretació tan garbosa, que, prescindint del gran treball que allò representava per la mateixa facilitat ab que ho feyen, podia escoltar-se planera la obra del gran mestre. La Sinfónica va donar tot el relleu necessari a sa part, logrant entre tots un senyalat triomf pel públic, ple d'entusiasme aplaudint en llargues manifestacions y ardorosos aplaudiments. En aquest punt, dos professors de la Sinfónica van posar, en nom d'ella, una preciosa llagada a la Senyora, lo qual tornà a entusiasmar al públic que victorejava a abduïdes societats, fins que's dos mestres, Arbós y Millet, sortiren, junts, a rebre aquest honor.

La novetat que's ofería la Sinfónica ahir vespre era una «Suite» de Ravel: «Ma mere l'oie», molt interessant baix el punt de vista instrumental; car, si bé se seguix en ella el fer modern, no ho es en la forma que estila la escola actual francesa, més decantada a certes exageracions d'orquestració que a donar ànima y esperit al cos de la composició. An ahir, últim també s'hi decantà Ravel. La seva poesia no es apassionada perquè en l'assumpte fanyóch hi

Catalunya al Parlament

Sobre la Lley de Jurisdiccions

Sessió del Congrés del dia 8 de maig de 1912

Discurs pronunciat per en FRANCESCH CAMBÓ

(Del "Diario de Sesiones")

El Sr. CAMBÓ: Yo celebro que se haya pedido la lectura de las firmas que acompañan a la proposición incidental que me levanto a defender.

Por esta lectura habréis observado que, entre los hombres que firman la proposición incidental, los hay de varios partidos, de varias tendencias. Supongo que al votarse esta proposición obtendrá el voto de otras minorías y de otros partidos que, acaso por la precipitación con que las firmas se han recogido, no han sido invitados a estampar las suyas.

Entre los que la firmamos hay el nexo concreto de la petición que en ella se formula; quizá en las derivaciones de esta petición haya abismos que nos separen, haya profundas diferencias que nos desluzcan. Es más, acaso si en defensa de esta proposición hablan, además del que tiene el honor de hacerlo ahora, otros de los que la firman, aparezcan en sus palabras contradicciones flagrantes y afirmaciones distintas y contradictorias.

Esta proposición ha nacido de un incidente ocurrido ayer en los últimos momentos de la sesión. Ayer todos los recordáis, señores diputados—el Sr. Moré, un hombre de los grandes prestigios políticos y parlamentarios del señor Moré, se levantó aquí, en el Parlamento, para defender la ley de Jurisdicciones. Se promovieron los debates acalorados que recordáis también; al interrumpir la sesión los comentarios fueron vivísimos; hubo quien atribuyó aquella intervención inesperada del señor Moré en el debate a un ataque esbozado contra el Gobierno; otros han querido ver en las palabras y en la postura adoptada por el señor Moré el propósito de crear un ambiente pasional, en el que naufrague el proyecto de mancomunidades provinciales que el Gobierno tiene anunciado que va a presentar.

Yo tengo que confesar a los señores diputados que no comparto ninguna de esas apreciaciones, que yo creo que el señor Moré adoptó la postura que vos ayer en la última hora de la sesión cumplimentó de un deber que su conciencia le imponía.

Había escuchado el señor Moré cómo el señor Miró combatía la ley de Jurisdicciones; había presenciado cómo el jefe del Gobierno no la defendía al contestar al señor Miró, y se levantó el señor Moré, reconociendo y confesando que él era el padre de la ley, para sostener la ley, para defender los principios jurídicos de la ley y para afirmar que aquella ley que esta ley era una norma jurídica aceptable, que no pugna con ninguno de los principios en que se asienta la Constitución española. Y estas afirmaciones del señor Moré, señores diputados, entrañan una gravedad inmensa, extraordinaria; alteran por completo el concepto que siempre, uno y otros habíamos tenido de la ley de Jurisdicciones.

La ley de Jurisdicciones ya en sus comienzos, al engendrarse, apareció como una cosa excepcional, como una medida transitoria para responder a necesidades excepcionales y transitorias del Poder público, y el señor Moré, al defenderla, nos hablaba entonces de una curva que debía salvar para que el Poder público pudiese continuar después derechamente su camino; y el señor Moré, jefe del partido conservador, calificaba esta ley de aparato ortopédico, que se utilizaba mientras el daño existe. En todas las discusiones que con motivo de esta ley se han promovido, constantemente se ha hablado de ella como de una medida deplorable, excepcional, transitoria. Jurídicamente esta ley no ha sido defendida en el Parlamento español hasta la tarde de ayer.

Los que firmamos esta proposición, señores diputados y señor Moré, entendemos que estas afirmaciones de S. S. entrañan una gravedad inmensa, y que ellas no pueden quedar mudo el Parlamento. Desde el instante en que un hombre de la autoridad política y parlamentaria de S. S. defiende aquí, como fórmula jurídica definitiva, la ley de Jurisdicciones, que pena delitos de ideas, que sustrae a la jurisdicción civil funciones que la corresponden por su naturaleza; desde el momento en que esta declaración se ha formulado aquí, por persona de tan alta autoridad como el señor Moré, entendemos los firmantes de la proposición que el Parlamento español ha de declarar si presta asentimiento a tal teoría o si la rechaza rotundamente; si el Parlamento español rechaza el principio en que se asienta la ley llamada de las Jurisdicciones y expresa claramente su deseo, su anhelo de que por parte del Gobierno se presente aquí un proyecto de derogación de esa ley, verdaderamente excepcional.

Ayer el señor Moré tuvo olvidos excepcionales y tuvo errores de apreciación inexcusables. Nos hablaba aquí el señor Moré de que esta ley había nacido de la colaboración de todas las fuerzas públicas y políticas que tienen representación en el Parlamento. No venía casi a decir que había sido una norma jurídica elaborada por todos, con el contenido y la satisfacción de todos, en que todos habían vertido parte de su pensamiento para producir una resultante común. No, señor Moré; con esta ley traríamos, precisamente, todo lo contrario. Yo tengo que rectificar aquí, que el señor Moré prestó asentimiento a la ley, cuando el señor Labra votó en contra; de que la prestase asentimiento el señor Salmerón, que la combatía aquí y la combatía años enteros, siendo la promulgación de la ley de Jurisdicciones el motivo y la causa ocasional de una postura gallardísima del señor Salmerón, que cerró el ciclo de su vida política.

La minoría regionalista empujó combativamente; presentó enmiendas que la modificaban totalmente; se aceptaron algunas, muy pocas, las incidentales y viendo que era inútil toda colaboración que alterase los puntos fundamentales de

la ley que entendía antijurídico, la minoría regionalista se retiró de este salón y del Parlamento.

Pero es más, señores diputados: en ese camino de los grandes olvidos y de las grandes equivocaciones en su apreciación, vino el señor Moré a decirnos que la ley de Jurisdicciones después de promulgada no había sido nunca discutida, no había sido nunca combatida, y que aguardaba que se discutiera y se combatiera. Pero, señor Moré, ¿olvidó S. S. las sesiones en que S. S. estuvo presente, de los días 11 y 12 de junio de 1908? En aquellas sesiones, ocupando la cabecera del banco azul el señor Maura, se discutió y se discutió apasionadamente la ley de Jurisdicciones, y se analizó la ley, y se expusieron casos enormes de aplicación de esta ley; y eso, ¿entendía S. S. que no es discutir la ley? ¿Es que S. S. entendía que para discutir una ley es preciso que haya quien la ataque y quien la defiende, y que por no haberla defendido nadie en aquellas sesiones a que S. S. asistió, la ley no ha sido discutida?

En aquellas sesiones, a las que asistió S. S., en aquellos debates en que terció S. S., este diputado pudo decir sin contradicción de S. S., que habló después, lo que voy a leer: «La ley llamada de jurisdicciones fue votada por un Parlamento en el cual no hubo ni un solo diputado que dijera que consideraba la nueva ley como un ideal, como una cosa positivamente buena; la mantiene un Parlamento en que únicamente la repudian; de manera que nos encontramos con una ley sin padre, que la dio a luz con dolor un Parlamento que no creía en ella y que la mantiene otro Parlamento en el que niegan todos los que lo componen que tengan relación de contubernio ni relación alguna de fraternidad con esa ley».

Y el entonces presidente del Consejo de ministros, don Antonio Maura, en la sesión del 12 de junio dijo lo siguiente: «Porque, notado, del debate que ayer y antayer hubo en la Cámara, resulta que aquí no hay nadie, no hay una sola fuerza política que no desee la derogación de la ley de Jurisdicciones; y viendo el señor Moré que después de estas manifestaciones, escuchadas y consentidas por S. S., puede decirse que nadie ha impugnado, que nadie ha discutido la ley de Jurisdicciones; ¿Puede suponerse que esta ley continúa siendo lo que nunca ha sido más que en la suposición de S. S., un mero instrumento de todas las fuerzas políticas que tenían representación en el Parlamento?»

Nos habló S. S. de la circular por S. S. firmada explicando la ley de Jurisdicciones publicada pocos días después de la promulgación de ésta. Yo no sé, señores Moré y señores diputados, a qué vino el recuerdo de la circular publicada por el señor Moré con motivo de la ley de Jurisdicciones; yo nunca he podido entender más que en una forma que explicará luego, la finalidad de aquella circular; porque, una de dos, señores diputados: o la circular dice lo mismo que dice la ley, o la circular dice una cosa distinta de lo que la ley dice.

Si dice lo mismo que la ley, la circular era innecesaria, y si dice una cosa distinta que la ley, la circular es un atentado al derecho, cien veces más grave que la ley de Jurisdicciones, porque significa que el Poder ejecutivo se había arrogado en un momento en la persona del señor Moré el derecho sacrosanto de definir delitos, de marcar la línea divisoria entre lo que es lícito y lo que es ilícito.

Decía S. S., procuraba S. S. que entendamos que esta circular era una aclaración de la ley; ¡Ah, señores diputados! ¡Aclaración de una ley que no se ha empezado a aplicar aún! La condición primera, más elemental, más sustancial de una ley es su claridad, y la claridad en las leyes penales ha de ser extrema, que la mayor iniquidad es que en la materia penal quede un átomo siquiera a libre albedrío de los hombres, de los juzgadores.

Una ley que se acababa de promulgar, que había sido presentada por el señor Moré, que había sido defendida por el señor Moré, y que antes de aplicarse por el mismo que la había formulado necesita aclararla, ¡imagínadlos, señores diputados, mayor absurdo!

No, señor Moré; no fue para aclarar la ley por lo que S. S. publicó la circular a que se refería; el señor Miró llevaba razón al calificar en sus acusaciones, quizás en forma excesivamente violenta, el contubernio en que nació esa ley. Porque es verdad que S. S. fue a esa ley contra su conciencia, repugnando a su conciencia, violentando su conciencia; porque S. S. promulgó esa ley, tuvo un remordimiento; porque S. S. comprendió que esta ley echaba un borrón sobre la historia de toda su vida, y S. S. para borrar en algo ese borrón, por lo que más personalmente le atañía, publicó esa circular, que o no significaba nada o significaba la adulteración, o el intento de adulterar la ley para tranquilizar su conciencia, y no pensó S. S. que igual remordimiento, igual escrupulo que S. S. podía tener todo el Parlamento que por presión de S. S. le dejó S. S. toda la responsabilidad de la ley, y S. S. buscó el nimio atenuante de esa circular.

Esta proposición, señores diputados, es copia casi exacta de la que fue discutida y votada el día 12 de junio de 1908. Figuraba en aquella proposición que tuvo el honor de defender la palabra inmediata. Dice la proposición actual: «Los diputados que suscriben proponen al Congreso que se sirva declarar que vería con gusto que el Gobierno no propusiera a las Cortes la derogación de la ley llamada de las jurisdicciones». La de 1908 decía: «La derogación inmediata de la ley llamada de las jurisdicciones». Esta proposición fue votada, tal como estaba redactada en aquellos días, con la palabra inmediata, por

el presidente actual del Consejo de ministros, por el señor Canalejas y por todos los diputados que siguen su dirección, alguno de los cuales han sido ministros en la situación actual y otros de ellos, como el señor Arias de Miranda, lo son hoy y votaron esa proposición.

Don Antonio Maura, presidente entonces del Consejo de ministros, pronunció, minutos antes de votarse nominalmente la proposición, estas palabras dirigidas a su mayoría: Hemos dicho ya, me parece, todos, lo que a nuestra representación y a nuestra obligación correspondía. Ahora, mientras vemos la determinación de S. S., hago constar una cosa, que si esta proposición se vota, yo pido a los diputados que tengan confianza en que el Gobierno será fiel a sus declaraciones, que entiendan que no votan más que contra una palabra, la palabra inmediata, y que todo lo demás está aceptado de antemano por el Gobierno.

Es decir, que don Antonio Maura, presidiendo entonces el Consejo de ministros, aceptó con todas las responsabilidades que el poder impone esa proposición en la forma que hoy viene redactada y se somete a vuestra consideración y a vuestro voto.

Yo creo, señores diputados, que teníamos derecho a pedirle al señor Canalejas, actual presidente del Consejo de ministros, que votase la misma proposición que votó en 1908; pero considerando que la reserva que exponía entonces el señor Maura, que aquella afirmación de que la palabra inmediata significaba una coacción que el Gobierno no podía aceptar, significaba una imposición en materia que por ser de su sola responsabilidad no podía consentir, ¿he pensado nosotros, señor presidente del Consejo de ministros, que es muy posible que esas reservas, que esas consideraciones no fuesen cosa personal del señor Maura, incorporadas a su persona corporal y espiritual, sino que fuesen reservas más bien incorporadas al sitio en que S. S. se sienta, y por eso se ha retirado esa palabra y queda la proposición en la forma en que la había aceptado en 12 de junio de 1908 don Antonio Maura, ocupando el sitio que S. S. ocupa.

El señor Canalejas, a los requerimientos del señor Miró para que derogase la ley de Jurisdicciones, opuso algunos argumentos que no me corresponde a mí contestar, pero que quiero consignar para decirle a S. S. que no me convencieron. Dijo S. S., pero, ¿cómo voy a quitar la ley de Jurisdicciones después de lo que estáis haciendo vosotros hace dos años, después de esas campañas antijurídicas que hacéis en todo el país para excitarte a que perturbe la acción española en África? Pero, señores Canalejas, si se hacen todas esas campañas teniendo S. S. la ley de Jurisdicciones en sus manos, ¿para qué luego a S. S. esa ley?

Yo creo, señor presidente del Consejo de ministros, que el único obstáculo para la derogación de la ley de Jurisdicciones, lo único que pudo explicar, y en cierto modo justificar el que esta ley se publicara, es que en los altos poderes del Estado ha hecho mala también un vicio, que el ilustre Ganivet decía que era un vicio colectivo de la sociedad española. Escribió Ganivet en aquel famoso «Idealista» Español, que tanto habrá leído y admirado S. S., que la conciencia colectiva, el pueblo español en Derecho penal es muy curiosa, que luchan en el pecho de todos los españoles dos principios y dos impulsos contradictorios: uno, que les obliga a ser muy rigurosos al formular la ley inextinguible, intransigente, con esa fórmula de delito, que hoy en día, en momentos de debilidad y conmisericordia, que les inclina a perdonar después a todos los que condenaron; y a añadir que el Derecho penal español no era el Código penal, no eran todas nuestras leyes penales, sino que era todo eso adulterado por los indultos constantes.

De manera que yo creo, señor presidente del Consejo de ministros, que, discutiendo aquí con toda lealtad y con mucho escrupulo, el único argumento que podía darse en favor del mantenimiento de la ley de Jurisdicciones es ese hecho de la impunidad, ese hecho que ha formado ya una segunda naturaleza en nuestro Derecho penal; y como éste puede ser el argumento, y como la seguridad de que esa es la reserva mental de S. S., yo he de decirle, en nombre propio y en nombre de la minoría regionalista, que al asociar nuestros votos a esta proposición, no pedimos un mayor margen de impunidad, cosa funesta, tanto si viene por el camino franco, pero persistente y reiterado del indulto como si viene por el camino oculto de la recomendación, de la intervención del Poder ejecutivo en el judicial; que entendemos nosotros que las leyes, y principalmente las leyes penales, han de cumplirse, y que si su cumplimiento fuera una convicción, o lleva a consecuencias que entendemos inhumanas, hay que modificar la ley, hay que atenuar la ley, que es mil veces mejor y más garantía para un país tener leyes penales muy atenuadas, pero que se cumplan, que tener leyes muy rigurosas que se cumplan para unos y dejen de cumplirse totalmente para otros. (Aprobación en la minoría regionalista).

Las leyes de excepción, y de ley de excepción habíamos calificado todos, todos, hasta ayer la ley de Jurisdicciones, aunque en la tarde de ayer el señor Moré le merecía una calificación distinta, las leyes de excepción, señor presidente del Consejo y señores diputados, son recursos excepcionales que se guardan para poder hacer frente a las grandes crisis, a los grandes conflictos, a las grandes convulsiones. En la vida corriente, en la marcha normal de un país, la misión del Gobierno está en que esas crisis no se

produzcan, y es obra de anarquía en los gobiernos el consentir que esas crisis se produzcan, y el mantener esas leyes de excepción, o el tenerlas sin necesidad, destruye ese resorte para un día en que una crisis verdad en la vida constitucional del país lo hiciera necesario.

Ocurrió, señores diputados, con las leyes de excepción en la vida de relación de las autoridades y del gobierno, lo que ocurre con los empréstitos, con el crédito en la marcha y en la vida financiera de un país. El gobierno de la nación, que para salvar las asunciones normales de su presupuesto acude al crédito y acude a los empréstitos, va derechamente a su bancarrota financiera; y el gobierno que con carácter de persistencia en épocas de normalidad en la vida de su país acude a las leyes de excepción o mantiene esas leyes de excepción, ese gobierno prepara la bancarrota del principio de autoridad, la bancarrota de todas las instituciones sociales.

El señor presidente del Consejo de ministros, al contestar a los requerimientos del señor Miró respecto al punto concreto de la derogación de la ley de Jurisdicciones, se mostraba irritadísimo por la conducta de los republicanos, de algunos republicanos, y de los socialistas, y les censuraba acerbamente el señor presidente del Consejo de ministros, lo habían puesto dificultades en el curso de su vida ministerial. Pero, señor presidente del Consejo de ministros, ¿es que cree S. S. que los republicanos y los socialistas, que tienen por misión combatir lo que S. S. tiene el deber de defender, es que entienden S. S. que esos republicanos y esos socialistas han de faltar al imperativo categórico de su conciencia? Si S. S. entiende que, deberá mantener la ley de Jurisdicciones, mientras haya republicanos que a la vez de serlo de nombre lo sean de hecho, que quieran derribar la Monarquía, y que haya socialistas que quieran derribar el orden social existente; si S. S. cree que mientras exista el Poder público ha de renunciar a su disposición la ley de Jurisdicciones, entonces S. S. sumaría su criterio al expuesto ayer por el señor Moré, de que ese aparato ortopédico, que decía el señor Maura, ha de ser ya vida y función normal del gobierno y de la sociedad española.

Yo creo, señor presidente del Consejo de ministros, que en esa irritación que ponía en sus palabras al pronunciar tales cargos contra los diputados de la minoría republicano-socialista, había en su espíritu una decisión que provocaba la irriación que traducía en sus palabras. Yo creo, señor presidente del Consejo de ministros, por lo menos lo sospecho, y no tengo el derecho de callarlo, que S. S. había creído que esa cuenta diaria que los republicanos y socialistas que de verdad lo sean han de presentar a los gobiernos de la Monarquía, a los gobiernos que han de defender lo que ellos han de atacar, esa cuenta no se la presentarían a S. S., y sería factura que quedaría en cartera para que, junta con las partidas corrientes, sumados los intereses usurarios que produjera, se presentara a quien sucediera a S. S. en la cabecera de ese banco, y encontrase las arcas de la autoridad exhaustas de todo prestigio, de todo organismo resistente.

Dijo S. S. en un párrafo brillantísimo del discurso que le aplaudí y aplaudí, que esos que debíamos aplaudirlos, que esos señores diputados, que por fortuna se habían ya roto ciertas tutelas que pesaban sobre el Gobierno y sobre el partido liberal, y yo creo, señor presidente del Consejo de ministros, que después de esta declaración, como corolario, iba a anunciarlos S. S. que presentaría la ley derogando la de las Jurisdicciones; yo creo que S. S. rotó no lo eran en su totalidad; que no comprendía esa ruptura a todas las tutelas; que se habían roto algunas, que subsistían otras y que subsistían esos nexos inconfesables a que se refería el señor Miró, que no son nexos espirituales, que son condominios del Poder, que no se pueden ejercer sin que uno de los dos se comporte o los dos a la vez dejen de cumplir con su deber.

El señor Moré, al final de su discurso elocuente de ayer, pronunció las siguientes palabras: «Por último, señores, con la esperanza de que me hagan caso en la mayoría y en la seguridad de que no me lo han de hacer los republicanos, os diré que la grande aspiración de que la justicia civil, de que los Tribunales civiles sean los que entiendan en toda clase de delitos, que éstos juzguen y resuelvan, esa noble aspiración supone un gran respeto a los Tribunales del orden civil; pero cuando se utiliza como propaganda, no la corrección ni la mejora, sino el vituperio y el vilipendio, entonces no se puede realizar por completo esa aspiración por no estar asistidos los Tribunales del respeto por parte de todos, que es lo que debe garantizar la ley».

Me sorprendieron estas palabras, no porque creyese que otro debía ser el concepto de S. S., sino porque no comprendo cómo persona que tan cerca está de S. S., como el señor Gasset, no tuviese siempre presente la sana doctrina que consigna S. S. en estas palabras. Si, señor Moré; son muy de lamentar esas campañas indignas de difamación contra toda la magistratura española, hechas a base de un caso concreto. Yo quiero reconocer, en hipótesis, uno, diez, treinta casos concretos, que sean pecado mortal; pero no hay derecho por eso a lanzar un estigma sobre toda la magistratura española; no hay derecho a decir, como dijo aquí el señor Gasset, que la justicia española, toda la justicia española, torcia su camino cuando en el encontraba una influencia política. (Rumores de aprobación en varios lados de la Cámara.—El señor Gasset: Ya lo contestaré a S. S.)

Nadie, señor Moré y señores diputados, ha lamentado tanto, como el diputado que os molesta en estos instantes, el espectáculo vergonzoso, deplorable, como de las dos primeras sesiones de Cortes de esta temporada parlamentaria, en las cuales no se hablaba de males de la justicia como de plagas en el cuerpo propio que se pongan de manifiesto en busca de la cura, sino que se hablaba de plagas de la justicia como males en cuerpo ajeno, como si la justicia no fuera de todos, como si a todos no nos afectara; y servía la justicia, y se deshonraba a la justicia para servir mezquinas pasiones políticas. (Muy bien, muy bien, en varios lados de la Cámara.)

Pero, señor Moré, es muy de lamentar, que en un discurso parlamentario apasionado un diputado injurie los Tribunales civiles de justicia; es de lamentar que se injurien y se denigren en artículos de periódicos; pero es que en España los Tribunales de Justicia civil, les han tenido que resistir, y resistir aún, la mayor afrenta que se les puede dirigir, y esa afrenta es la ley de Jurisdicciones. ¿Cómo puede hablarse aquí, señores diputados, de los grandes prestigios que deben rodear a los Tribunales de la Nación, que tienen la misión augusta de administrar justicia, si en una ley promulgada por las Cortes si en una ley que subsiste aún, que ningún Gobierno se atreve a derogar, que todos mantienen, se ha dicho que los Tribunales ordinarios de justicia civil eran indignos de ser la salvaguardia del honor de la Patria y del ejército? (Muy bien, muy bien.)

¡Ah, señores diputados! No hay nada más perturbador para la vida social de un país que el quebrantar ante los ciudadanos los altos respetos de la justicia, y es digo que ningún Gobierno tendrá pleno derecho a velar por esos respetos de los Tribunales de justicia, mientras sepan todos los ciudadanos españoles que aquellos tribunales a los que está confiado el mantener su propiedad, su vida y su honra, han sido exonerados de esas funciones no por considerarse que no entran dentro del campo de su acción sino por considerar que son indignos e incapaces de ejercerlas.

Y aquí, señores diputados, voy a terminar; pero, al terminar, he de dirigirme al partido liberal y a su jefe, el jefe del Gobierno, y al partido conservador y a su jefe, don Antonio Maura, para que voten y para que aconsejen que se vote esta proposición incidental con ella restauraréis el prestigio del Parlamento, con ella restauraréis la dignidad de los Tribunales ordinarios de justicia, con ella fortaleceréis el prestigio del ejército, prestigio que se quebranta al emplear a ejércitos en menesteres que no son los suyos propios, y al no dejarle circunscrito a aquellos augusta misión en la cual puede reunir las voluntades de todos, los aplausos de todos los españoles.

Pensad lo que significaría, señores diputados liberales y conservadores y señores jefes del partido conservador y del partido liberal, si votárais contra esta proposición. Votar contra esta proposición, contra una declaración de principio, contra la expresión de un deseo de que se derogue la ley de Jurisdicciones, significa votar otra vez, y significa votar con agravantes, significa votar con la interpretación que la hizo ayer francamente el señor Moré, de ser una norma jurídica permanente; y pensad, señores diputados, en la honda perturbación de la política española, que ocasiona la votación de la ley de Jurisdicciones en 1906; no queráis cargar sobre vuestra conciencia la responsabilidad de una nueva y hondísima perturbación en la vida política española.

Que se vote, señores diputados, esta proposición, esta declaración de un principio que la dignidad del Parlamento reclama, y entonces los firmantes de esta proposición habremos roto ya el nexo que a ella nos une, y entonces el Gobierno si entiende que hay circunstancias excepcionales que impiden prescindir en el momento de esta ley, que exponga francamente esas circunstancias. Cada uno de nosotros, con su peculiar criterio, desde su respectivo punto de vista, las discutirá y las apreciará noblemente, y por lo que a la minoría regionalista se refiere, yo puedo decir a S. S. que si esas circunstancias existen, cuando con su respecto; digo más: cuando con su absoluta cooperación para que esas circunstancias desaparezcán.

Y si éste es el problema, y considera S. S. que derogaría la ley de las Jurisdicciones en el Derecho penal vigente que reste hay algo que pueda convertirse en abismo por donde se precipite la paz pública, explíquelas claramente y propongan los substitutos para llenar esos huecos; que los discutiremos también, cada cual desde su punto de vista, con toda nobleza. A esta minoría regionalista podrá aventajarla cualquiera otra en sabiduría y en elocuencia; la aventajan todos seguramente si quien habla en su nombre es este modesto diputado; pero la que es sentido gubernamental, en ese sentido de acto gubernamentalismo, que significa repudiar por igual la tiranía y la demagogia, que son dos ma-

nifestaciones de un mismo mal, la mayoría de la libertad pública, no la aventaja jamás.

He terminado.

El señor CAMBÓ: Dice el señor presidente del Consejo de ministros que probablemente he de atribuir yo a habilidad la forma en que ha contestado a mi discurso. No, señor presidente, no lo atribuyo a habilidad, lo atribuyo a error, nada más que a error. Todos los argumentos de S. S. contra la votación de esta proposición no son motivados por el texto de la proposición misma, sino por el origen que S. S. a tal proposición atribuye, por las conexiones y por las consecuencias que considera, que tiene y que implica esta proposición.

Se equivoca S. S.; yo he procurado en más de un punto de mi discurso decirle claramente que entre los distintos firmantes de la proposición no hay más nexo que la afirmación que la proposición contiene, que esta proposición no tiene otro origen que una declaración de principio formulada aquí ayer por el señor Moré, y frente a esta declaración de principio oponemos nosotros otra declaración de principio para el Parlamento.

La minoría regionalista que firma esta proposición no tiene nada que ver con la obstrucción declarada por la conjunción republicano-socialista, ni con esa declaración tiene nada que ver esta proposición. Votada la proposición, si eso se alcanzara, ¿sabe S. S. lo que ocurriría? Pues que si la minoría republicano-socialista insistiera en su obstrucción tendría menos razón; que los que nunca hemos creído que deba acudirse a este medio, nos mantendríamos en el mismo criterio que antes; votada la proposición, hecha esta declaración de principio, todos quedaríamos en plena libertad y en nada se habría menoscabado la dignidad del Gobierno. Señor presidente del Consejo, si pedimos unidos menos de lo que votó S. S., que se vote el mínimo que aceptaba el señor presidente del Gobierno cuando ocupaba ese sitio el señor Maura!

En aquellos momentos, el presidente del Consejo de ministros no repudiaba esta votación, aceptaba la declaración de principio; lo único que impugnaba es que se fijara un plazo, era la palabra inmediata; porque decía que eso era una coacción que el Poder público no podía aceptar, pero el que se consigne en la votación un criterio que todos compartimos, pero que el señor Moré ayer decía a impugnar aquí, eso, señor presidente del Consejo de ministros, no significa ningún menoscabo para el principio de autoridad que ha de mantener S. S. indenne de toda clase de quebrantos.

No tiene esta proposición conexión alguna con la actitud de la minoría republicano-socialista; después de aprobada esta proposición puede continuar la conducta de la minoría republicano-socialista, si entiende que debe el Gobierno no presentar inmediatamente el proyecto y no lo presenta aún; las demás fuerzas políticas, las demás fuerzas políticas, esa conducta de S. S., la discutiremos con toda serenidad, sin ningún apasionamiento y sin ninguna conexión con la votación que hoy ocurre.

Ha dicho S. S. que en mis palabras parecía que había el intento de perturbar la vida del partido liberal, estableciendo abismos entre personas tan significadas dentro del partido como el señor Moré y el Gobierno y el resto del partido. No, señor presidente del Consejo de ministros, no se intenta perturbar la armonía del partido liberal al preguntar al jefe del Gobierno si comparte las ideas de persona tan significada dentro del partido como el señor Moré tiene. ¿Es que cree S. S. que la armonía del partido liberal ha de establecerse sobre un supuesto de hipocrisías? Esa armonía, esa unidad del partido liberal, ¿la quiere S. S.? (El señor presidente del Consejo de ministros hace signos negativos). No; sus gestos lo indican claramente.

Interesa saber si el criterio que merece al señor Moré la ley de Jurisdicciones es criterio del partido liberal; S. S. ha dicho lo contrario, y si divergencias hubiese de haber, después de las palabras de S. S. quedarían nuevamente establecidas; es preciso que la votación no promueva disensiones, no marque divisiones, sino que se establezca la unidad dentro de las filas de su partido, esa unidad que queda de todos modos quebrantada en las manifestaciones contradictorias de S. S. esta tarde, del señor Moré en la tarde de ayer.

Ha dicho S. S. que dentro de pocos días, en este mismo período de sesiones, va a presentar la ley que significa la derogación de la ley de Jurisdicciones por medios de substitutos. Perfectamente; los estudiaremos. Si ese es el criterio del Gobierno, ¿no comprende S. S. que la votación de esa proposición no es más que un voto de confianza al Gobierno, no es más que reforzar la autoridad del Gobierno? (No comprende S. S. que con lo ocurrido ayer, con aquellas palabras del señor Moré pronunciadas por persona de tanta autoridad como el señor Moré, no bastan las palabras que se pronuncian para establecer fe política en nuestro país? ¿Qué mayor contradicción con todo lo que aquí se había dicho, que las palabras del señor Moré asegurándonos que todos habíamos aceptado muy a gusto la ley de Jurisdicciones? Las palabras de S. S. si S. S. mor a la independencia de su voluntad no puede cumplir esos propósitos, que yo estoy seguro que honradamente tiene, esas palabras de S. S. quedarán en el aire, no quedarán cristalizadas en una votación y no tendrán la fuerza que de ese modo adquirirían.

Me sorprendieron estas palabras, no

«Ay, la pena me consume!
mi novio me abandonó
al verme con raquismo».

—Lo mismo a mí me pasó,
más fui a ver a Domènec,
compré el Fost-Glòria-Kola
y me casé porque estaba
más roja que una amapola.

NOTICIES DE BARCELONA

Ahí el cel aparegué desembrat
per complet de núvols, lluint el sol ab
tota esplendidesa.

Lo mateix que dijous feu una forta
calor.

No compareu Lavabos, Banys, Va-
ters, etc., etc., sense abans visitar la
gran exposició de la casa Lacombe G.
Passatge de Sant Joan, número 44.
Preus ventajosos.

Amunticats els senyors que formen part
de la excursió marítima a Sitges, or-
ganitzada per la Societat «Esperanza Kata-
lana», per a demà, diumenge, de quel
vapor «Montseny» estarà atracat a la
Porta de la Pau i tindrà issada la ban-
dera esportista.

La sortida serà a les vuit en punt
del matí.

Se diu que en els Jocs Florals de
Lleida es premiarà ab a l'«Flor Natural»
la poesia de don Josep Terrats Vila,
de Girona.

La Societat Pediatrica Espanyola ce-
lebrarà sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

La sessió ordinària avuy, dissapte,
a les vuit en punt, al local de la casa
«Sanatori» de Sant Joan de Vilatorrada.

Publicacions rebudes:
«Revista del Institut Agrícola Cata-
làn de San Isidre», primer número del
present mes.

«Progreso», número corresponent al
mes actual.

Es digne d'admirar l'esplendit Al-
bum de figurins rebuts de París que
obsequen a la clientela els ma-
gatzems «El Fomento», P. S. S. S. S. S.

Ja tenen notícies relatives al Segon
Congrés Espanyol Internacional de la
Tuberculosi, que ha de celebrar-se a Sar-
gassà, del 9 al 16 de setembre pro-
vinent.

En cada un dels temes fonamentals que
hauran de tractar-se, hi ha dos o tres
ponents dels que més s'han especiali-
zat en cada estudi.

Alguns Saint-Louis cura ronyons.

Els socis de la Societat Astronòmica
de Barcelona queden especialment in-
vitats a la conferència pública que'l doc-
tor don Baltasar Serradell donarà a la
Càtedra de Historia Natural d'aquesta
Universitat, avuy, a dos quarts de deu
de la nit, sobre «Erosiones produïdes por
el agua».

—Royab. Totes les tardes Thé concert.
Dels mossos d'Esquadra.

Els del Masnou van capturar a un sub-
jecte de Castelló de la Plana qui va
mourre un gran escàndol a una taverna
de les Mallorquines (Marina de Tiana),
amenassant als presents ab un ganivet,
i desobediint al alcalde i al agutzil, als
quals tractà d'agredir.

Els de Cardedeu han detingut a dos
mossos de pàges de cà nonari, a Sant
Antoni de Vilamajor, per haver tingut
fortes baralles i haver un d'ells empatit
al altre ganivet en mà.

Els de la Llucana van contribuir a
extingir un incendi que va declarar-se a
un cubert propietat de Francisco Martí,
cremant 70 feixos de llenya, valorats
en 500 ptes.

—Vernet-les-Bains. Clima sec i agradable.

L'automòbil 726, passant pel carrer de
Trafalgar atropellà a Mercè Rabassa, de
15 anys, habitant al mateix carrer, 76,
segon, hont hi està de minyona, i resultà
la pobre noya ab contusions i ferides
al cos i ab perduda de dos canals. Va
ser auxiliada al dispensari.

La desgracia passà al voler la noya
travessar el carrer.

El conductor va ser detingut.

—Un altre auto, núm. 82, de Sevilla,
però propietat d'un vehí de Barcelona,
atropellà al Baró de Francisco Guardia
Sola, de 60 anys, habitant Riall, 4, quart,
sorint contusions i ferides al cap, bras-
os i tronch.

Va ser curat al dispensari del passatge
den Colón i també conductor quedà
detingut.

—Al passeig de Gracia, la tarana nú-
mero 4.749, va atropellar a Dolores Bal-
guera Codina, de 40 anys, habitant Bal-
lmes, 58, quart, ocasionant-li contusions
visceral. Va ser auxiliada al dispensari
del carrer den Sepúlveda, i el tar-
taner va ser denunciat.

—Fost-Glòria-Kola-Ledmat, cura inape-
tència, B. Domènec, Rda. S. Pau, 71.

El Comité de Defensa Social convoca
als pares dels minyons concorrents al re-
emplac d'enguany a la reunió de avuy,
dissapte, a les set del vespre.

—Propietaria, industrial, comerciant:
«Instalaciones eléctricas gratuitas», 209
Calle de Valencia, Juvy Serrà, Bilbao.

Ahí van estar a visitar al Dr. Laguarda
D. A. Mercè Llopert vinda de Sivatte, el
Provincial dels PP. Mercenaris, un aplèch
de devots de Sant Eudalt que'l van in-
vitar a la inauguració d'un altar a
dent de la capella de Sant Cugat, la
Junta de l'Apostolat de la Oració del
Colegi de Sant Jordi de Sant Antoni
PP. Escalpins, don Francisco Bultó, don
Eduard de Feliu i don Josep Roca, so-
cistes de l'Asociación Nocturna invitato a
la inauguració d'un nou torn de veïlla
que tindrà lloc a la parroquia dels Jo-
seps, la Junta de la Joventut Catòlica
per a comunicar els últims detalls de
la peregrinació a Sant Joan de les Aba-
deses, D. Josep Ruiz president del Cen-
tre Catòlic d'Obrers de Sant Vicenç
de Paul i les senyores donya Angels
Mària de Borrell i donya Montserrat
de Delàs.

—Desinfecteu ab «Creolina Vallès».

Publicacions rebudes:
«El pare nostre», monòlech de l'Ape-
l·lades Mesures. Publicació de la revista «Els
tots colors».

—Royab. Restaurant. Menú de di-
nar o sopar, 5 pessetes.

S'ha publicat en un folletí la inter-
sant conferència donada en la Cam-
bra Oficial de la Propietat Urbana per
don Santiago Comas de Argenç, so-
bre'l problema dels solars baix el punt
de vista tributari.

—Raimon. (Such de raín). Estomach,
Febre, Convalecències, etc.

S'ha enviat aquest telegrama al se-
nyor Edward Sant Escarri.

El Sindicato Barcelonés de la Agua,
en representació de una classe obra-
ria olvidada i víctima de su debili-
dad, agradece profundamente a V. E.
su valiente y generosa intervención en
apoyo de la saludable e imprescindible
ley suprimiendo trabajo industrial nocivo
mueres.—La presidenta, Julia Co-
meliana.

—Empatres Water cu end or es u na.

La nota del concert popular que do-
narà demà al matí en el teatre Comtal
del Paral·lel l'Orquestra Sinfònica, de
Madrid, ab la cooperació del Orfeó Cata-
làn, ha condidat la ràdica i ha sigut
un favorablement acollida, que ahir
mateix, després de servides les impor-
tants comandes fetes pels grans centres
industrials i les demandes a la taquilla,
van quedar despatxades totes les entrades
a les set de la tarda; lo qual se fa pú-
blic a fi d'evitar la molestia inútil que
pugué prendre els sollicitants que anes-
sen avuy a la taquilla, la qual, com es
natural, no s'obrirà.

Avuy hi haurà repartiment de pre-
mis als alumnes de les classes de sol-
feg de la societat coral «Catalunya
Nova». Ab tal motiu se celebrarà una
veillada concert.

Han entrat bé en l'Old England la
venta de barres de palla a preus
tan barats. La utilitat la trobaran en
la gran quantitat que'n yenen.

Es a Barcelona el notable literari i
publicista don Valeri Serra i Boidà.

«Burro di Milano» es la millor
«mattequilla» per a taula, d'aroma pecu-
nariat natural. Hores convenientes pe-
ra adquirir-la molt fresca, de set a nou,
d'onze a dues i de sis a dos quarts de
nou. «L'Italiana», Bonisuccs, 12.

Dijous vespré els alumnes d'Economia
Pública de nostra Universitat van ob-
sequiar ab un sopar a son digne pro-
fessor el doctor don Jaume Algarra, el
qual ha obtingut, després de brillants
exposicions, la càtedra d'aquesta assig-
natura en la Universitat de Saragossa.

Durant l'apat va regnar la més com-
plerta alegria i animació. Els nostres
estudiants varen donar una prova del
seu acte al distingit catedràtic.

El Mundial Palace va esmenar-se en
el servey del sopar.

—Es precis en algunes malalties del
figit digestiu—procurar estimar-se a qui
n'estan mancats—per medi de medica-
ments que augmenten la secreció del
humor gastric, la mobilitat del estó-
mach i sa potència fortificant pera dige-
rir i assimilar. El millor de tots és el
«Vichy-Etat» de la casa de Carles.

tabach i altres menudències, distingides
senyoretcs.

S'acordà també que les vendes se fas-
sin totes en llocs fixos i a preus abans
posats a la vista del públich.

S'inciarren, ademés, altres projectes,
dels que anirem donant compte a mida
que's vagin puntualisant.

Ahí un carro del Hospitaler, menat per
un xicot menor d'edat, que's diu Vicenç
Català, al passar pel carrer de Ma-
llorca (Villarroca), va atropellar al noi
Antoni Miralles, Risc de 7 anys, habi-
tant Mallorca 148, ocasionant-li un gran
cop al ventre.

Conduït al dispensari del Hospital Clí-
nic, el metge va declarar que la lesió
era de gravetat, disposant que fes lli-
tir a una de les sales del establiment.

El jove carter i el carro van ser
posats a disposició del jutjat.

GRACIA.—Ab motiu de inaugurar-se
avuy, dissapte, un torn de l'Adoració
Nocturna, se prepara a la iglesia de
Sant Josep (Josephs) una funció que
començarà a les deu del vespre, en la
qual, després del cant del trisagi, pre-
dirà el doctor Ballester, canonge pos-
sident; la funció serà pública i no
després del cant del Himne Eucaris-
tich, a qual hora quedaran a la iglesia
solament els adoradors.

—De la «Gazeta Montanyesa», de Vich:
«Com diguerem dimars, don Eberard
Vogel, il·lustre professor alemany, pre-
sident enxanyat dels Jocs Florals, vol-
gué fer-nos una visita que es molt d'ag-
radir, recordant la que'n havia fet
l'any de la Cinquantesima dels Jocs Flo-
rals, ab ocasió de la inauguració del
«Pedró» de mossèn Verdaguera a Fol-
garóles. Després de dinar en companyia
del canonge Collet, passà Dr. Vogel a
pendre cafè al Palau del Bisbe, i allí
tingué animada conversa sobre una
comissió que portava del cardenal arce-
bisbe de Colònia, i de la qual parlarem
extensament un altre dia. Ab el correu
de la tarda marxà pera visitar Ripoll i
Sant Joan de les Abadeses, regressant
ahir a Barcelona.

—La subscripció iniciada per l'Ajunt-
ment de Lloret de Mar, a fi de socor-
rer als ferits i famílies dels morts en
la guerra del Marroch, puja a 63655
pessetes, que seran entregades a la co-
missió de Girona pel patlle accidental
de dita vila en Joan Riera.

—A la festa que celebrà, demà, d'au-
menge, la Joventut Regionalista de Sa-
badell, la coneguda orquestra «Muxines»
executarà el següent repertori de can-
çons:

«Bosch endins», Rigau; «El tant del
paquet», Serra; «María Cristina», Gun-
bert; «Arch de tromp»; Guiteras; «Goigs
i planys», Serra; «Pom de flors», Soler.

—De «La Comarca del Vallès», de
Terrassa:

Les explicacions del senyor Farguell,
Avuy ha sortit cap a Madrid el diputat
a Cortes don Manuel Farguell. Dit se-
nyor prega's fassí constar que, en l'Inci-
dent de la Federació, després d'abrir un
pat varié periòdics, no intervingué, de
aprop ni de lluny, la política; i per
conseqüent, no tenen que yeurre en ell
res l'«Unió Catalana» ni la «Lliga Re-
gionalista». Única i exclusivament fou
degut a una frase quel senyor Far-
guell considerà ofensiva pera la seva
dignitat personal, i a la que contestà
ab una acció. Això tot.

La Societat anònima «Energia Eléc-
trica de Catalunya» ha presentat al go-
vern de la província de Lleida una in-
stancia acompanyada del corresponent
projecte en sol·licitud d'autorització pera
instalar una línia aèria de conducció d'e-
nergia eléctrica desde la central gene-
rativa que's construirà en terme de Cap-
della (Lleida) fins a la estació central
de la línia de Roda, que s'instalarà a Ma-
nresa (Barcelona).

La línia creuarà els rius Flamisell, No-
guera-Pallaresa i Segre i el canal d'Ur-
gell, carreteres de Balaguer a la fron-
tera francesa de Lleida a Puigcerdà, Ca-
lafi a Manresa i Manresa a Igualada;
canal vehinal del kilòmetre 25 de la ca-
rretera d'Artesa a Tremp al 48 de la
mateixa; ferrocarril de les mines del Car-
bó de Calaf; varies línies telegràfiques
i telefòniques i varié canins de servey
públic.

Dita línia serà trifàsica a la tensió
màxima de 80.000 volts, i serà doble en-
tre la central generativa i Poble de Se-
gur i Manresa.

Enire Capdella i Poble els pals seran
metàlics, tindrán 20 metres d'alçada i
sa separació mitjana serà de 170 metres;
els altres seran del tipu asustat, com-
post cada un de cinch elements.

Entre Poble i Manresa la línia se
projecta sobre pals també metàlics de
10 metres d'alçada, distants entre si 60
metres i proveïts d'aïlladors de cam-
panes fixats sobre supports de ferro.

En el «Butlletí Oficial» del dia 29 d'a-
bril s'insereix la llista de propietaris de
les finques sobre les quals ha de passar
la línia eléctrica.

Per quarta vegada en 13 mesos ha
quedat inutilitzat el pont de Bascara,
pera travessar el Fluvià, en la carre-
tera de França.

Si fossim al Rif, la falta de pont se-
ria una salvaguarda pera lliurar-nos dels
atacs dels enemics de l'altra banda;
en una carretera com l'esmentada, con-
siderada de primera classe, vora la fron-
tera, la falta d'un pont és garantia
de poder travessar el riu resulta una
vergonya, un escàndol. Sobre tot altre
comentari.

—L'AIKAROP D'HIPPOFOSITS SA-
LUT ES UNA PANACEA QUE RE-
ANIMA AL CONVALECENT, després de
la gana, suministra forces i torna a
la sanch i als teixits la tonicitat per-
duda en la malaltia.

El ferro, calci, sodi, potasi, estronci-
na, quina i colombo en combinació fos-
forada que podem anomenar IDEAL,
explicquen sos excelents resultats en la
CONVALESCENCIA DE LAS AFEC-
CIONES DEL PULMON, XARRAMPOL, VE-
ROLA, ESCARLATINA, GRIPPE, etc.

En aquest sentit, l'AIKAROP HI-
POFOSITS SALUT ES EL BALSAM
DELS CONVALECENTS, completa la
cura de la malaltia i torna aviat la sa-
lut i energias als malalts que acaben de
passar qualsevol malaltia grave i depau-
rant. De venda en totes les farmacies
i drogueries.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

—NOTA.—Totes les societats patriò-
tiques de Catalunya queden facultades
pera rebre donatius, que se servirán
per a mans, en el seu dia, dels tesorers
de la Comissió, don Modest Ni-
colau, de Roda, i don Joaquin Be-
net, de Vich.

Y Deu i la patria vos paguin a tots,
benévols compatriotes, la vostra
perennitat i el vostre obol!

Vich, Pasqua Florida de 1912.—La
Comissió executiva.—Per Reda: Josep
Carnalins, metge; Modest Nicolau, pro-
pietari; J. Baullets Prat, mestre d'oc-
cupació.—Per Vich: Ramon Bach, advocat;
Josep Illa i Alibés, farmacèutic; Joa-
quim Bener, industrial; Domingo For-
cada, comerciant.

Muebles y Novedades para Escritorios

Gran surtido en Muebles
y Novedades prácticas

Pídase el Catálogo general N.º 8 (1911) a Guillermo Trüniger & C.º : Barcelona : Baladé, 7

de la Mercè s'efectuà dijous l'enllaç de
la bella i simpàtica senyora donya Pa-
quita Barrau Flaqué, ab el distingit jo-
ve don Josep M.º Vintrol·la Carreras.

Va beneir l'unió el Rvnt. P. Lluís G.
Nicolau Auter, padri de la desposada,
essent testimonis per part del nuvi don
Enrich Vintrol·la, don Josep Carreras i
don Antoni Solà, i per part de la muvia
don Baldri Carreras, don Manuel Huer-
ta i don Enrich Figueras.

La cerimonia religiosa va ser prece-
dida per gran número de conegudes
famílies.

Als concorrents a les noces se'ls va
obsequiar ab un esplèndid dinar, servit
per la casa «Parella».

La jove pàrta, a la que desitgem
eternes felicitats, ha sortit cap al ex-
tranger.

CAMISERIA SANS Boqueria, 32

Especialitat en camises a mida

Ribes, se'n farà un altre durant el mes de setembre a la bonica població montanyesa d'Olot.

Sembla que a l'esmentada població s'hi està organitzant un Club sportiu, que's dedicarà a la pràctica del futbol, tennis, triciclisme, etc., lo que celebrerà ab tota l'ànima.

Esperem notícies d'altres poblacions esportives per comunicar-les als nostres lectors.

Ciclisme

El diumenge, sortirà a les sis del matí, del poble de Gracia, cantó Cort, sortirà l'excursió organitzada per l'Unió Velocipedista en honor dels guanyadors de la "Vuelta Catalana".

Passant per la costa, per Vilassar, s'arribarà a Argentea, on se farà l'estmorzar.

A l'aquesta excursió hi aniran en companyia els Clubs "Agrupació Catalana", "Clavell Club Ciclista", "Club Ciclista de Sans", "Centre de Viatjants" i "Gladitorial", a més dels "Béltulo Sports", de Badalona, "Sport Mataroni", i ciclistes de Terrassa, Sabadell, Granollers, etc.

Sembla que serà una manifestació important del ciclisme català.

CORREDSSES.

Del Marroch

(TER TELEFON)

Notes de Melilla

Melilla, 10, 9 i 15 nit.

En el quartel de Tàxidi s'ha verificat ab tota solennitat l'entrega al cap del citat regiment de cavalleria Cristí Molina el sabre d'honor que li han costejat per subscripció a Porcuna, son poble natal, com a premi a son comportament en el combat del 27 de desembre.

En el quartel han format el primer escadró, al qual pertany el cap i les demés forces de Tàxidi que hi ha a la plaça.

El coronel del regiment ha fet entrega del sabre al heroi cap, el comandament del qual ha ensalzat en un breu discurs, excitant als seus companys a imitar son exemple.

Ha venint ab visques a Espanya, al Rey i al exercit, que's soldats han celebrat, cantant l'himne del regiment.

El maliciós moros ha trobat la nit última viur pàls de la linia telefònica que passa per Ishafen.

Shan adoptat mides per evitar fets anàlegs.

Desde El Harcha se veuen aquests dies petits grups de harguenys fent l'instrucció.

A nostra posició de Tàxidi se senten trets de canó que surten del campament rebel, a uns 1.400 metres.

Segons notícies de moros arribats de Beniuyagi ha sortit de dita kàbila, ahont arribà recentment el prestigiós doctor de Samara que's proposa predicar en els pobles del Quert la continuació de la guerra.

Afectats els kabilenys que dit santó compra ab molts partidaris y porta fort a la escola de cavalleria.

Ab al motu molts indígenes amics han sollicitat de l'autoritat militar armes y municions per lluitar contra'ls partidaris del santó si aquest intenteu quelcom contra Espanya.

A la vora esquerra del Quert s'hi venen molts moros ab son bestiar en actitud pacífica.

Continuen embarcant cap a Argelia molts rifenys.

Regna boira densíssima que fa penolosa la navegació.

En vista d'això el correu de Màlaga y altres vapors han aplaats la sortida, fins aquesa mitgdia, en que s'ha airt una mica.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

Nota de la premsa

París, 10, 10'40 matí.

De Matin: desmentint que'l Govern francès pensi actualment en fer ocupar l'Excelesior publica una carta del seu corresponent a l'Excelesior que'l número de hui és més considerable de lo que s'ha dit. També es major de lo que s'havia dit el número de morts y ferits francesos.

El moti fou degut a l'acusació de traïció del Soldat que s'havia fet córrer.

El "Morning Post" ha publicat un despatx anunciant que all's considera imminent que esclatarán desordres de importància. Les grans tribus del Sud han acordat negres a pagar cap impositament neta el Soldat escuig sotmés a una dominació estrangera.

Proteccionisme francès

París, 10, 11'35 matí.

El diputat M. Barthe ha preguntat per que les tropes franceses al Marroc consumeixen vins espanyols.

M. Barthe publica la contestació en el "Journal Officiel", dient que's vins consumits per les tropes al Marroc son francesos o algerins, excepte pocs quantitats que han sigut escrupolosament analitzades, essent d'excelent qualitat.

Un rumor

París, 10, 9'17 nit.

Un despatx de Aizcar acull el rumor de que un protegit espanyol nomenat Engerer, fill de Malta, ha rebut de Fez una carta den Muley Hafid concedintli tots els bens del Maghzen a la zona espanyola.

De Marrakesch

Casablanca, 9. — París, 10, 9'45 nit.

Ha reanuat la tramuntana a Marrakesch.

Hi han arribat 200 genets manats pel kaid Al Foungi.

El tabac xeribà està acampat a 6 kilòmetres de la ciutat, en actitud satisfactoria.

Tribunals

Ahí al matí's va constituir el tribunal del jurat de la Secció tercera de la criminal para veure y fallar la causa sobre parricidi contra Rafael López Pineda, autor de la tragèdia desenrotllada prop de la cerveseria de Noé, al passeig de Colón, hont va assassinar a la copietista Mariana López Romero.

coheduda per «La Cartagenense» la qual era esposa del processat.

Hi va assistir un públic molt nombros.

Van prestar declaració variis testimonis y a la una's va aixecar la sessió para continuarla avuy al matí.

Extranger

(DE L'AGENCIA HAVAS)

DEL PARAGUAY

Desfeta dels revolucionaris

París, 10, 11'40 matí.

Asunción. — Les tropes governamentals han derrotat completament, prop de Itubary, al exercit revolucionari manat per l'ex-president Jara.

D'ALEMANYA. — Al Reichstag

París, 10, 8'10 nit.

Berlin. — El Reichstag ha aprovat, en segona lectura, el projecte de reforma militar.

El viatge del Kaiser

París, 10, 8'45 nit.

Gènova. — Ha arribat l'emperador Guillem, a bordo del «Hohenzollern».

El seguit ha marxat, en tren especial, cap a Alemanya.

DE MEXICH. — La revolució

París, 10, 11'23 nit.

Washington. — El Govern nortamericà ha rebut informacions, segons les quals l'alçament se generalisa a les províncies del Est, de Mèxic.

S'han lluitat variis combats, resultant nombrosos morts.

Segons un telegrama de El Paso, les forces governamentals han extingit una escaramussa ab la vanguardia de la columna del general Orozco, obligantla a retrocedir.

S'espera un combat general, ab una columna composta per 15.000 homes.

DE PORTUGAL. — A la Cambra

Lisboa, 11, 11'50 nit.

A conseqüència de les manifestacions de simpatia de que ha sigut objecte per part dels diputats, el senyor Aresta Branco ha accedit a continuar ocupant la presidència de la Cambra.

Anuncis oficials

Tranvia o Ferrocarril econòmic de Manresa a Berga.

Productes dels mes d'abril

1912 (kilms. explotats 72). Ptes. 115.150'78

1911 (" " " 72). " 111.350'91

Diferencia en més 1912. " 3.815'77

Productes desde 1 juner al 30 d'abril

1912 (kilms. explotats 72). Ptes. 470.926'15

1911 (" " " 72). " 438.761'66

Diferencia en més 1912. " 41.164'49

Societat Catalana para l'illuminació per Gas. — Administració de Barcelona.

S'avisar als senyors accionistes que'l pagament del dividende per complement de les utilitats procedents del exercici de 1911, no obstant que's verifiqui als dies 11, 13 y 14 del corrent mes, de deu a dotze del matí, en el dioroni social, plaça de Santa Agnà, 16; y que, al efectuarlo, se deduirà lo que correspongui per imposts al Estat.

Transcorreguts dies dies, els senyors accionistes que no haguessin auditat oportunament el cobrament, podràn verificarlo tots els dimars no festius, a les mateixes hores.

Barcelona, 8 de maig de 1912. — El administrador, P. Martí.

Companya Barcelonesa d'Electricitat.

Verificat en aquesta data el 12 serg per l'amortissació de 537 obligacions de les emeses per aquesta companyia en 21 de juny de 1900, n'han resultat amortissades 540, la numeració de les quals es la següent:

1, 5, 7, 8, 10, 12, 72, 76, 77, 78, 79, 80, 101, 102, 104 al 110 — 1.382 al 1.399 — 1.641 al 1.650 — 1.671, 1.672, 1.676 al 1.680 — 1.951, 1.952, 1.954 al 1.957, 1.960 — 2.141 al 2.149 — 2.231 al 2.237, 2.240 — 2.413 al 2.416, 2.418, 2.419 — 2.662, 2.663, 2.664, 2.665, 2.666 — 2.821, 2.823, 2.824, 2.826, 2.829, 2.830 — 3.812, 3.814 al 3.820 — 3.922, 3.924 al 3.928, 3.930 — 4.211 al 4.215, 4.217, 4.218, 4.220 — 4.341 al 4.345, 4.350 — 4.416, 4.422, 4.434 al 4.438, 4.440 — 4.441, 4.442, 4.444 al 4.450 — 4.502, 4.504, 4.505, 4.507, 4.509 — 4.521, 4.523, 4.524, 4.526 al 4.530 — 4.731 al 4.736, 4.738 al 4.740 — 5.321 al 5.323, 5.327, 5.329, 5.330 — 5.421 al 5.424, 5.427 al 5.430, 5.441, 5.444 al 5.450, 5.451 al 5.457, 5.460 — 5.481 al 5.486, 5.488, 5.490 — 6.063 al 6.068, 6.068 — 6.101 al 6.105, 6.107 al 6.109 — 6.121 al 6.123, 6.126, 6.128 — 6.141, 6.143 al 6.146, 6.149 — 6.342, 6.343, 6.345, 6.347, 6.348 — 6.751, 6.753 al 6.760 — 7.113 al 7.117, 7.119 — 7.382 al 7.384, 7.386 al 7.390 — 7.511, 7.520 — 7.572 al 7.576, 7.578, 7.580 — 8.005 al 8.010 — 8.761 al 8.770, 8.781 al 9.363, 9.369, 9.391, 9.394 al 9.398 — 9.531 al 9.533, 9.535 al 9.539 — 9.751 al 9.760 — 9.971 al 9.975, 9.977 al 9.980 — 10.181 al 10.190 — 10.301 al 10.307, 10.309 — 10.562, 10.565 al 10.570 — 10.922, 10.923, 10.925 al 10.930 — 11.751 al 11.758, 11.760 — 11.782 al 11.787, 11.789, 11.790 — 11.971 al 11.980 — 12.001 al 12.010 — 12.071, 12.073 al 12.079 — 12.151 al 12.156, 12.159 — 12.201, 12.203, 12.205, 12.206, 12.208 al 12.210 — 12.231 al 12.239 — 12.363 al 12.387, 12.390 — 12.483 al 12.488, 12.490 — 12.861 al 12.867, 12.869, 12.870 — 13.221 al 13.224, 13.226, 13.228 al 13.230 — 13.523 al 13.529 — 13.784 al 13.790 — 13.952 al 13.955, 13.957 al 13.960 — 14.131 al 14.136, 14.139 — 14.141 al 14.147, 14.149, 14.150 — 14.241, 14.243, 14.245 al 14.250 — 14.281, 14.282, 14.284 al 14.288, 14.290 — 14.483, 14.485 al 14.487, 14.490 — 14.601 al 14.603, 14.607, 14.609 — 14.663, 14.664, 14.666 al 14.668, 14.670 — 14.871, 14.872, 14.874 al 14.876, 14.879 — 14.961 al 14.969.

Minaires en vaga

Participa el governador d'Astúrias que a Sana Langreo s'han declarat en vaga 230 obrers en la mina Lafasta.

També comunica el governador de Santander que desde ahir vaguen 600 operaris de la mina Paulina de Camargo. Dites vagues presenten fins ara caràcter pacífic.

Sobre una entrevista

Encara que'l ministre de la Governació ha dit que la visita que li ha fet aquesta matinata don Félix Suarez Inclán era para tractar de presuposts n'hi ha molts que diuen que fou para altres assumptes de més interès que celebrà l'entrevista entre abdós senyors en el ministeri de la Governació.

La temperatura a Bilbao

Bilbao. — Durant tot el dia d'ahir s'ha sentit una calor asfíxia, impropia de aquesta època. Ni en plena canícula sol fer aquí una temperatura tan elevada.

El termòmetre pujà fins a 43 graus haventse registrat variis casos d'insolació.

Un home anomenat Miquel Valencia, que's dirigia a Begonya, morí pel camí a conseqüència d'una congestió cerebral.

Els obrers de Màlaga

Màlaga. — Una comissió de tipogràfs vaguistes visità al governador para comunicarli l'acort de persistir en llurs pretensions.

El governador realisa gestions para solucionar la vaga.

El conflicte dels obrers del moll segueix en igual estat.

La societat d'obers ferroviaris ha celebrat una reunió, acordant anar a la vaga dintre d'un plaç de 15 dies, en vista de que l'empresa dels ferrocarrils andalusos se nega a admetre la intervenció obrera en el Montepio.

Una vaga a Cartagena

Cartagena. — Els obrers d'una fabrica de productes químics s'han declarat en vaga per no estar conformes ab l'horari que's patrons els imposen.

Rifa de Madrid

Madrid, 10, 2 tarda.

En el sorteig d'avuy han sortit premis als majors.

Primer premi, 250.000 pessetes; número 7.838, venut a Madrid.

Segon premi, 100.000 pessetes; número 18.556, despatxat a Vigo.

Tercer premi, 60.000 pessetes; número 9.602, venut a Pamplona.

Premis ab 6.000 pessetes, números: 6.798, Bilbao; 15.132, Madrid; 6.609, Madrid; 8.384, Cartagena; 13.140, Granada; 17.599, Barcelona; 1.489, Pontevdrin; 9.656, Tenerife; 19.859, Sevilla.

Orfeó Català

La junta directiva posa en coneixement dels senyors "temorosos" obligacions que en el sorteig que patibata la "escorpió" d'emissió, celebrat avuy en presència del notari d'aquest l'home Collet i don Ricart Permyer, han sortit amortissats els següents títols: 630 a 640, 1.101, a 1.108, 2.196 a 2.200.

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Últims dies de la EXPOSICIÓ y venda de

Trajos y Confeccions

per a senyora, senyor y nens

— Preus considerablement reduits

en Vestits - Bates - Bruses - Sombreros -

Faldilles - Guants - Cotonilles - Vels - Flors

Gèneros de punt - "Sobaqueras" - Botons

DRILS - SEDES - LLANES

Trajos para senyor y nen

Pantalons - Corbates - Penjadors, etc., etc.

GRANS OCASIONS durant els dies d'Exposició

TERMINA EL DIA 11 DE MAIG

A les oficines del Congrés, tant les instal·lades a l'ivica com les que funcionen a la Federació y Centre Ivoicón en aquesta, se'teben nombroses adhesions, essent en l'actualitat uns 50 els inscrits a les oficines de la Federació que's proposen anar a la encantadora illa acompanyant al Consell d'aquelles.

Sabem que a l'ivica se preparen festes y agradables excursions compatibles ab les hores del Congrés, ab les que s'obsequiarà als expedicionaris. Entre aquestes se farà una excursió al voltant de la illa, molt aprop de la costa, per al dia 28, ab el mateix vapor en que verificaran el viatge dels congressistes de Catalunya.

Sabut es que, acabat el Congrés, se tornarà passant per Palma de Mallorca, organitzant algunes excursions y visites a lo més important de la mateixa.

Precisa que's desitja anar a l'ivica se inscriu sense pèrdua de temps, perque comencen a escassejar els passatges.

Agricultura

Federació Agrícola

Catalana Balear

XV Congrés

S'estàn activant en gran manera els treballs de organització del XV Congrés de la Federació Agrícola Catalana-Balear, que s'ha de celebrar a l'ivica durant els dies 26 y 27 del mes actual.

MES TELEGRAMES Y TELEFONEMES

DE "LA VEU DE CATALUNYA"

(PER TELEFON)

La "Gaceta"

Madrid, 10, 10 matí.

La "Gaceta" publica:

Decrets de Guerra y Governació tramesos ahir.

Circular de Governació dictant regles para que's individuals dependents de la jurisdicció civil puguin acollir-se al indult otorgat per R. D. de 25 d'abril últim sobre'ls fugitius y desertors.

Royal ordre de Foment concedint un plaç de vuit dies para que, els funcionaris dependents d'aquest ministeri que cobren sous o gratificacions en altres centres oficials y manifesten, per escrit, per quin opten dels destins que serveixen simultàniament o quina de les gratificacions, remuneracions o dietes prefereixen conservar.

Significant a les Juntes provincials y Delegacions regies la conveniència de activar la tramitació dels expedients.

Anunciant trobarse vacants variis Registros de la Propietat, entre ells el de Barcelona, districte del Occident.

Minaires en vaga

Participa el governador d'Astúrias que a Sana Langreo s'han declarat en vaga 230 obrers en la mina Lafasta.

També comunica el governador de Santander que desde ahir vaguen 600 operaris de la mina Paulina de Camargo. Dites vagues presenten fins ara caràcter pacífic.

Sobre una entrevista

Encara que'l ministre de la Governació ha dit que la visita que li ha fet aquesta matinata don Félix Suarez Inclán era para tractar de presuposts n'hi ha molts que diuen que fou para altres assumptes de més interès que celebrà l'entrevista entre abdós senyors en el ministeri de la Governació.

La temperatura a Bilbao

Bilbao. — Durant tot el dia d'ahir s'ha sentit una calor asfíxia, impropia de aquesta època. Ni en plena canícula sol fer aquí una temperatura tan elevada.

El termòmetre pujà fins a 43 graus haventse registrat variis casos d'insolació.

Un home anomenat Miquel Valencia, que's dirigia a Begonya, morí pel camí a conseqüència d'una congestió cerebral.

Els obrers de Màlaga

Màlaga. — Una comissió de tipogràfs vaguistes visità al governador para comunicarli l'acort de persistir en llurs pretensions.

El governador realisa gestions para solucionar la vaga.

El conflicte dels obrers del moll segueix en igual estat.

La societat d'obers ferroviaris ha celebrat una reunió, acordant anar a la vaga dintre d'un plaç de 15 dies, en vista de que l'empresa dels ferrocarrils andalusos se nega a admetre la intervenció obrera en el Montepio.

Una vaga a Cartagena

Cartagena. — Els obrers d'una fabrica de productes químics s'han declarat en vaga per no estar conformes ab l'horari que's patrons els imposen.

Rifa de Madrid

Madrid, 10, 2 tarda.

En el sorteig d'avuy han sortit premis als majors.

Primer premi, 250.000 pessetes; número 7.838, venut a Madrid.

Segon premi, 100.000 pessetes; número 18.556, despatxat a Vigo.

Tercer premi, 60.000 pessetes; número 9.

